

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι'.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 17 ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 494

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρῆμα (συνέχεια).
ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ. Ἀπὸ τοῦς «Παιᾶνες».
ΛΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ. Ἐνας ἄθροπος.
ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ. Μοίρασμα κτλ.
» » Οἱ σύμμαχοί μας,
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ. Δέηση.
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

ΔΕΗΣΗ

Πνεῦμα τοῦ πόνου, πὺν οἱ θλιμμένοι ἀγῶνες
Σὲ ὑψώσανε στῶν αἰῶνων τοὺς αἰῶνες,
Κ' εὐλόγησες ν' ἀστράψουνε οἱ κορῶνες
Τῶν ἀδυνάτων, ἄστρα.

Πνεῦμα πανάγαθο, ἀπὸ τῆς ἀβύσσου
Τοῦ Δίκαιου πὺν χαράζει ἡ δυνάμη σου
Κι' ὡς τρικυμιὰ ἀνοιξιάντικη ἡ ὁρμή σου
Βροντάει στὰ κάστρα.

Κύριε, πὺν ἐφύσηξες στοῦ ὀχτροῦ τὰ μάτια
Ἀφίονι, νὰ χαθῇ στὰ μονοπάτια
Τῆς δικαιοσύνης σου καὶ τὰ πικρία
Τοῦ ῥριξες χάρου.

Κ' εἶδες ἡ γῆ τὴ Δόξα ν' ἀναδίνη
Τοῦ ἀγῶνα σου ἱερὴ καὶ τὴ γαλήνη
Μᾶς χάριες, ἡ ἀγνὴ θωριὰ πὺν χύνει
Τοῦ ἁγίου θανάτου.

Ἄκου, τοὺς λαούς, πὺν βοᾷν σὰν τὰ μελίσσια
Καὶ πνίγουνε στὸν ὕμνο σου τὴ λύσσα
Τοῦ ὀχτροῦ κ' εἰν' οἱ δέησές τους κυπαρίσσια
Στὴ θεία τους θλίψη.

Ἄκου πῶς βέγγουν γιορτερὰ οἱ καμπάνες,
Ἄκου πῶς χύνονται βαθιοὶ οἱ παιᾶνες.
Ἄκου πῶς κλαῖν καὶ σ' εὐλογᾷνε οἱ μάννες,
Ἄκου ἅπ' τὰ ὕψη.

Ἄκου ἅπ' τὸν Ἄθω ἄκου ἅπ' τὸν Ὀλυμπο, ἄκου
Ἄπ' τὰ κορφοβούνια κι' ἅπ' τοῦ λάκκου
Τὰ βύθη, ἀπὸ τὸ σκοῦσμα τοῦ κοράκου
Πὺν τρώει ψοφίμι.

Ἄκου ἅπ' τὰ πέλαα, πὺν βαθιὰ ἀνασαίνουν
Τὰ νέα νησιὰ πὺν ἅπ' τὸ σεισμό σου βγαίνουν
Καὶ στὰ καράβια σου τὴ Δόξα δένουν
Πλώρα καὶ πρύμη,

Ἀπὸ τὴ Σαμοθράκη σου, πὺν ἡ Νίκη
Ρίχνει κραυγὴ καὶ ἄχῳ στὴ Σαλονίκη
Κ' ἔχ' ἡ βοή της τὴν ἱερὴ σου φρίκη,
Τοῦ Δίκαιου μάννα,

Ἄκου κ' εὐλόγα· ὡς στάχια γύραμε ὅλοι
Στὸ μεγάλο, ἄξαφνὸ σου δροσοβόλι·
Καταίβα, Δίκαιε, σάλεψε στὴν Πόλη·
Κάμε ν' ἀκούσουμε ν' ἀκούσουμε ὅλοι
Καὶ τῆς Ἀγιά-Σοφιάς σου τὴν καμπάνα!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

ΜΟΙΡΑΣΜΑ ΚΛΠ.

Πῶς θὰ μοιραστοῦνε τὰ ξεσκαλωμένα μέρη;
Ὑποθέτω πῶς πρὶν κηρύξουν τὸν πόλεμο τὰ
Βαλκανικὰ κράτη, εἶχαν συμφωνήσει γιὰ τὴν τύχη
τῶν χωρῶν πὺν θὰ κυρίευαν, τοῦλάχιστο κατὰ τὰ
τρία τέταρτα καὶ πῶς γιὰ τὸ ὑπόλοιπο, ἂν ἔμεινε
τέτιο, εἶσανε σίγουρα πῶς δὲ θὰ χαλῶσε ἡ συνεν-
νόησή τους. Ἀλλὴ ὑπόθεση δὲ χωρεῖ. Γιὰ τὸ ζή-
τημα ὅμως αὐτὸ δὲν ἔχουμε καμμιά βέβαιη ἀνα-
κοίνωση. Στὴν «Ἀκρόπολη» εἶδα νὰ γίνεται λό-
γος ὅτι σὲ προηγούμενο φύλλο τῆς εἶχε πληροφο-
ρίες σίγουρες ἀπάνου σ' αὐτό, ἀλλὰ τὸ φύλλο κεῖνο
ἔτυχε νὰ μὴ τὸ διαβάσω καὶ δὲν ξέρω τί ἔλεγαν οἱ
πληροφορίες αὐτές. Κι' ἄλλοῦ πούθενά δὲν ἀπάν-
τησα τίποτα σχετικὸ ἐξὲν ἀπὸ ὑποθέσεις κ' εὐσε-